

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

צו השעה - תרבות ישראל בטהרה

משה מצווה ע"י השי"ת "צָרָר את המדיִנִּים, והכיתם אותם. כי צוררים הם לכם בנכליהם אשר נָפְלוּ לַכֶּם על דבר פֶּעוּר ועל דבר כִּזְבִּי בת נשיא מדין אחותם", (במדבר כה יז-יח). במה צררו את ישראל? שהפקירו בנותיהם לזנות, כדי להטעותם אחר עבודה זרה. ואכן השי"ת מצווה את משה קודם כניסתם לארץ: "נקום את נקמת בני ישראל מאת המדינים... אחר תיאסף אל עמִיךָ" (במדבר לא ב). אף על פי ששמע שמיתתו תלויה במלחמה זו, עשה משה בשמחה ולא איחר - וארגן את הצבא למלחמה ככתוב "היחלצו מאתכם אנשים לצבא, ויהיו על מדין לתת נקמת ד' במדין" (במדבר לא ג) - כי העומד כנגד ישראל כאילו עומד כנגד הקב"ה. ואכן במלחמת מדיין ניצחו ישראל ככתוב "ויצבאו על מדין כאשר צוה ה' את משה ויהרגו כל זכר" (לא ז), ובכל זאת משה כועס על המפקדים ככתוב "ויקצף משה על פקודי החיל... ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסור מעל בד' על דבר פֶּעוּר ותהי המגפה בעדת ד' " (יד-טז). ומה היה דבר בלעם? אפילו כל האומות שבעולם יהיו נגד ישראל, הם לא יוכלו להם, אלא בזימה (ע' רש"י שם, סנהדרין קו).

נכון לעכשיו, בכניסתנו לארץ ישראל נלחמנו שני סוגי מלחמות - מלחמת יהושע לכיבוש הארץ, והמלחמה הקודמת לה - מלחמת מדיין שהיא מלחמה נגד עצתו של בלעם הרשע, שמטרתו להחליש את עם ישראל על ידי תרבות הזימה שתתפשט בו ח"ו. כך גם היום. אנו צריכים להילחם בשתי החזיתות הללו. החזית האחת, כנגד אויבינו הבאים עלינו לבלות. לצורך זה עלינו להיות חזקים, מלוכדים ומאוחדים - עם צבא חזק וכלכלה חזקה. והחזית השנייה היא חזית החינוך והתרבות - להעמיד מול תרבות הזימה של בלעם הרשע, את תרבות ישראל. לחולל שינוי תרבותי וחינוכי במדינה ובחברה, לגרש את החושך על ידי ריבוי האור - אור של אהבה, אור של אמונה ואור של צניעות, אור של טהרת הלב, טהרת העיניים, טהרת המשפחה. ומתוך כך נזכה שיתקיימו בנו דברי הנביא יחזקאל: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם... ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם" (לו כה-כו).

בציפייה לישועה השלמה

ז' תמוז תשפ"א

2 קריעת נחלתו של שבט מנשה
הרב אורן טרבלסי

ערי מקלט
הרב דוד לנדאו

3 הקדושה העצמית של א"י
הרב יורם אליהו
כווץ הרגשות השליליים.
הרב זיו רוח

5 באיזו 'אמת' אלוקים חפץ?
נתן קוטלר

4 זבל בכמות גבוהה
הרב ליאור לביא
סדר עדיפויות
הרב חגי לונדני

6 תקשורת זוגית
אסתר אברהמי

8 איזו ממשלה היינו רוצים
הרב שלמה אבינר

הציבור מוזמן ליום עיון לקראת ט' באב
שיתקיים בעז"ה במכון מאיר ביום רביעי ה' באב
פרטים בערוץ מאיר

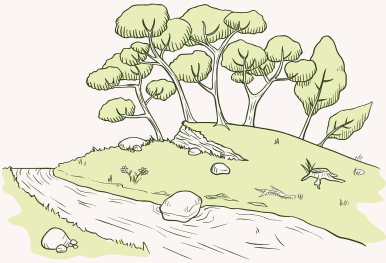
/// מהנעשה במכון מאיר

בנות מכון אורה סיימו את שנת הלימודים מלאות הכרת תודה על השנה שחלפה.

כמה שורות מתוך מכתב:

ברצוננו להודות על הזכות העצומה ללמוד במכון אורה, בזכות המכון ליבנו מתאוה לקודש, יצאנו עם ידיעות ברורות ההכרחיות להמשך חיינו... תודה על ההסתכלות הראויה לחיים... על הזכות לגלות חיים באמת, על חשיפת הרצון האלוקי הנשמתי שבנו, על חשיפה לגדול, לערך, למשמעות, למהות, לאורה של תורה. על חשיפה למה זה בכלל להיות יהודי, על כלים וערכים שבעזרת ה' יהיו אתנו לאורך כל החיים...

קריעת נחלתו של שבט מנשה

הכוח של השבטים להתאחד לכדי גוף אחד שמורכב מגוונים רבים אך ומצוק ומגובש. כוח זה של מנשה נצרך כאשר באים לחלוק את עבר הירדן.

כשראובן וגד מבקשים לנחול בעבר הירדן המזרחי, עומדים ישראל בפני סכנה גדולה. הירדן הוא קו גבול גיאוגרפי שמפריד בין שני חלקיו. מרוצת החיים במשך הדורות מסוגלת לייצר מציאות של שני עמים נפרדים שחיים בשתי גדות הירדן. ואכן בספר יהושע מסופר על החשש הזה שליווה את שבטי ראובן וגד ולכן בנו מזבח: "מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמור מה לכם ולה' אלוהי ישראל?"¹ כנגד סכנה מוחשית זו השכיל משה להבין שצריך לייצר איחוי בין חלקי האומה. לקחת שבט שהוא בעצם משפחה אחת ולחלק אותו לשניים. וכך בעבר המזרחי יגורו בני אותו שבט שיהיו קשורים לשבטם בעבר המערבי, יתפרו את הקרע ויזכירו לחלקי האומה שאין שני עמים משתי גדות הירדן אלא עם אחד מגובש. ומי שמתמחה בקריעה שכולה איחוי הוא כמובן שבט מנשה. לעיתים המציאות מזמנת לאומה הישראלית קרעים גדולים וחריפים בין חלקים שונים בתוכה, אך אין הדבר במקרה. מתוך הקריעה מסוגלת להתגלות אחדות עמוקה ונישאה יותר. והשגחה ה' על עמו להביא עלינו קרעים כאלו שבהם עצמם גנוז כוח של אחדות ודיבוק אמיתי וחזק יותר בין חלקי האומה. קריעה שהיא בעצמה האיחוי.

1. מקורו בבראשית רבה פדכ.
2. רש"י בראשית מבג.
3. יהושע כב, כד.

בין יוסף בנה של רחל לבין בני לאה ובראשם יהודה. ואמנם כבר ביידתם למצרים לשבור אוכל, מספרים חז"ל שהאחים הבינו את טעותם ורצו לחזור בתשובה: "וירדו אחי יוסף עשרה - ולא כתב בני יעקב מלמוד שהיו מתחרטים במכירתו ונתנו לבם להתנהג עמו באחווה ולפדותו בכל ממון שיפסקו עליהם".²

יוסף דרש מהאחים שיורידו אליו את אחיהם הקטן בנימין וכך יוכיחו שאינם מרגלים. יעקב לא הסכים לכך עד שיהודה קיבל על עצמו ערבות בשבילו. לאחר שבנימין הגיע לפני יוסף והשתחוה לו, התקיים חלום האלומות שבו כל האחים משתחוים ליוסף. בשלב זה היה יכול יוסף להתגלות לאחיו אך בכל זאת בחר לא לעשות זאת, אלא ציווה להטמין את גביעו אצל בנימין. **יוסף מעוניין לגלות את מחשבתם הטובה ולהוציא מהכוח אל הפועל. לכן הוא רוקם סיטואציה קשה שבה השבטים צריכים להילחם על מי שנשאר מבני רחל, בנימין, ובמיוחד יהודה שהיה המנהיג של בני לאה וקיבל עליו את הערבות.** בזה יבחן האם השבטים אכן חזרו בתשובה ומוכנים להילחם בשביל כל חלק מהכלל, והאם הם מבינים שלכל חלקי האומה יש מקום, גם לכאלו שאינם כמותם, כבני רחל. ואכן השבטים עמדו במבחן ובהנהגת יהודה נלחמו להשיב את בנימין גם במחיר של יהודה עצמו "ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו".

מנשה נשלח לאחים הביא אותם לידי קריעה, אך זו קריעה שכולה חיבור. **קריעה שמגמתה היא איחוי הקרע שהתגלע במשפחת יעקב. מנשה חושף את**

מעיון בפסוקים עולה חלוקה ברורה בתוך השבטים שנחלו את עבר הירדן המזרחי. מי שבאים למשה לבקש נחלה בעבר הירדן היו ראובן וגד בלבד. "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד". אך בשעת הנתינה מוזכר לפתע גם חצי המנשה: "ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמורי". והדבר צריך ברור מדוע מוסיף משה חצי שבט לנחלת עבר הירדן ומדוע דווקא את שבט מנשה. על דרך הפשט מסביר הרמב"ן שכאשר בא משה לחלוק את הארץ הוא ראה שהיא רחבה וגדולה מדי בשביל שני שבטים. לכן חיפש שבט נוסף שירצה לקבל שם את חלקו. ובני מנשה רצו בכך, אולי מכיוון שהיו אנשי מקנה כמו שבטי ראובן וגד.

אולם החזקוני מוצא את שורש הדברים בספר בראשית: "על ידי שאביהם גרם להם לשבטים שקרעו בגדיהם במעשה הגביע נתנה לו נחלתו בשני חלקים בשני עברי הירדן". מנשה היה שליחו של יוסף למצוא את הגביע באמתחת בנימין. לאחר שנמצא הגביע קיבלו השבטים עליהם את הדין, קרעו בגדיהם וחזרו למצרים להציל את בנימין. **בגלל הקריעה הזו שגרם מנשה לשבטים נקריעה נחלתו בשני עברי הירדן.** בקריאה ראשונה נראה שזה עונש. אביכם גרם לשבטים הקדושים צער, לכן תצטערו גם אתם בכך שלא תגורו כשבט אחד ביחד. אך נראה שטמונה כוונה הפוכה במהלך הדברים. **מונחת כאן הבנה עמוקה שאין זה עונש אלא פרי טוב ממעשה מנשה שגרם לקריעת בגדי השבטים.**

המחלוקת והפירוד בין האחים היא שהביאה למכירת יוסף למצרים. מחלוקת חריפה התגלעה

ערי מקלט

יש חלקים שונים בארץ ישראל. היא מחולקת לשבטים, "איש על מחנהו".¹ ארץ ישראל שייכת לכלל ישראל. הסדר האלוהי מקיף את כולם: צבור - צדיקים בינונים ורשעים. יש כל מיני רשעים וכל מיני מדרגות ברשעות. הטומאה היותר גדולה היא שפיכות דמים. "ולארץ לא יכפור דם אשר שופך

בה... ולא תטמא את הארץ". בגמרא מוזכרות שלוש עבירות שהן ב"יהרג ואל יעבור": עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים.² אין צורך להסביר מה היא עבודה זרה: הָפֶךְ "אנכי ד' אלוקיך",³ עקירת הכל. גילוי עריות היא טומאה, הריסת ועקירת סדר

הדורות בישראל. חיוב מסירות נפש על אלה השנים נלמד מפסוקים. על עבודה זרה: "ואהבת את ד' אלוקיך... בכל נפשך" - אפילו נוטל את נפשך.⁴ על גילוי עריות, מביאים פסוק מנערה מאורסה: "כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה", מקיש רוצח לנערה מאורסה וכו'.⁵ אבל לגבי שפיכות דמים, אין פסוק מיוחד. לדברים כאלה אין צורך בפסוק. יש יותר מפסוק. אם יבוא גוי ויאמר

לך: הרוג את היהודי הזה או אהרוג אותך - היהרוג אותו? יש ביטוי בגמרא שם: וכי אתה יודע האם דמו של זה יותר טוב או דמו של זה יותר טוב? אם כן שפיכות דמים אינה צריכה פסוקים, זוהי החלטיות עצמית מעל הפסוקים. (אגב, הנצי"ב מזכיר במיוחד מין רצחנות כאילו לשם מצוה, לשם שמים. יש מקנאים לשפוך דמים בטעון שפלוגי אפיקורוס או צדוק. אומר הנצי"ב, זכורנו לברכה, ששפיכת דמים זו של "קדושה" היא הגרועה ביותר.)

על כל פנים ארץ ישראל מקיפה כל מיני יהודים. "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ". מציאות של רצחנות בישראל היא דבר נורא ואיום, "ולארץ לא יכפור... כי אם בדם שופכו". אבל יש מדרגות וחילוק בין רוצח במזיד לרוצח בשוגג. "מגלגלין זכות על ידי זכאי, וחובה על ידי חייב".⁶ כשמזדמן לאדם מישראל להיות רוצח נפש, אפילו בשוגג, אין זה מצב אצילי או קדוש. אבל הארץ שלנו, ארץ חיינו, כוללת את הכל, גם את המצב של רוצח בשוגג, ויש להמציא לו עיר מקלט. אתם כולכם נכנסים לארץ, אז ימצאו בכם

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדא

גם יהודים כאלה. לכן יש צורך לסדר את העניין של "גוי אחד בארץ" גם עבור היהודים שהסתבכו בתסבוכת הזאת.

בימינו, הולכים ומתקבצים נדחי ישראל בכל גווניהם ומדרגותיהם. אנו הולכים ומתקדמים בקיבוץ גלויותינו. דבר זה לא נעשה בפעם אחת ולא ביום אחד. מדור לדור, ומדורות לדורות, מתקרבים למצב של "ביאת כולכם".⁷ מתקרבים להחזרת סדרי המדרגות של שבטי ישראל והשראת השכינה על ציון.⁸

1. במדבר א' נ"ב.
2. סנהדרין דף ע"ד עמ' א'.
3. שמות כ' ב'.
4. דברים ו' ה', סנהדרין שם.
5. דברים כ"ב כ"ה, וסנהדרין שם.
6. שבת דף ל"ב עמ' א'.
7. כתובות דף כ"ה עמ' א'.
8. ע"פ שיחות הרצי"ה במדבר עמ' 426-9.

הקדושה העצמית של ארץ ישראל

אורות הרב קוק לפרשה

הרב יורם אליהו

"היא עליונה וחשובה בקדושתה בפני עצמה, עד שאפילו שלומדים מה שאי אפשר לקיים כלל, אין שיעור למעלת הלימוד הזה...". ולימוד כזה הוא אפילו למעלה מלימוד של דברים שאפשר לקיים בפועל. "כך היא קדושת ארץ ישראל...". אי אפשר לומר שכל מעלתה זה האפשרות לקיום המצוות בה אלא יש לה סגולה וקדושה עצמית, וגם אם יש איזה הכרח להפקיע מצווה מסוימת בהוראת שעה, "לא יגרע בזה ערך קדושתה וחבת מצוות ישובה שהרי אמרו חז"ל 'ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות שבתורה' דהיינו שעיקר קדושתה של ארץ ישראל היא הישיבה בה בעצמה" (שבת הארץ, מבוא, ט"ו).

כל זה מצטרף לכך שכאשר לא סומכים על היתר המכירה, קונים פירות מחו"ל או ממש מאויבינו, שכנינו, מחזקים בכך ידי האויב ומחלישים את ישיבתנו בארצנו ומבטלים באמת את מצוות ישוב הארץ. לקראת שנת השמיטה, ייתן כל אחד אל ליבו ללמוד את הדרך הרצויה ביותר, אם דרך 'אוצר הארץ', או 'היתר המכירה', ועל ידי כך יבונן את עם ישראל בארצו ויקיים בהידור את מצוות ישוב ארץ ישראל.

האומה, חבוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה". מעלת הארץ היא בכך שיש לה ערך סגולי קדוש ומיוחד, שרק בה עם ישראל יכול לצאת לפועל בשלמות, זהו קשר חיים שמוליד ומצמיח בנו את סגולותינו המיוחדות כאומה. כלשון הזוהר שהרב מזכיר בכמה מקומות על הפסוק 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ', "גוי אחד בארץ, ודאי בארץ הם גוי אחד, עמה אקרון אחד, ולא איננו בלחודייהו". איתה, עם ארץ ישראל, קרואים גוי אחד ולא כשהם בלעדיה בגלות.

על פי עקרון זה ענה הרב קוק לרב הרידב"ז שהתנגד להיתר המכירה בשנת השמיטה בטענה שאם מוכרים לגוי את הארץ ויש לו קניין להפקיע את קדושתה 'הרי כיון שאנו מפקיעים אותה מקדושתה אין כאן מצוות ישוב ארץ ישראל', מתבטלת במכירה כל מצוות ישוב הארץ.

עונה על כך הרב קוק זצ"ל שטענתו מבוססת על הסברה שאין שום מעלה לארץ ישראל, מלבד מה שעל ידה אפשר לקיים את המצוות התלויות בה והיא משמשת רק להכשר ואמצעי לקיום המצוות התלויות בה ולכן אם מפקיעים את חובת המצוות שוב אין כאן מצוות ישוב ארץ ישראל. אך באמת אומר הרב לא כך הדבר, ארץ ישראל דומה בזה לתלמוד תורה שאמנם על ידי לימוד תורה אתה בא לקיום מצוות, אבל חלילה לומר שכל ערכה של תורה אינו אלא הכשר למעשה המצוות, אלא

"וידבר ה' אל משה... דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עוברים את הירדן אל ארץ כנען; והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם... והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה" (במדבר לג, נג). מפסוקים אלו לומד הרמב"ן שמצוות ישוב ארץ ישראל היא מצוות עשה מדאורייתא וכך דבריו על הפסוק הזה, "על דעתי זו מצות עשה, יצווה אותם שישבו בארץ וירשו אותה כי הוא נתנה להם, ולא ימאסו בנחלת ה'". דברים אלו כתב הרמב"ן באריכות בהוספה לספר המצוות של הרמב"ם מצוה ד', "שנצטוונו לרשת את הארץ אשר נתן האל יתברך ויתעלה לאבותינו... ולא נעזבנה ביד זולתנו מן האומות או לשממה הוא אמרו להם 'והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה'". דבריו אלו של הרמב"ן הם היסוד לקיום מצוות ישוב הארץ בדורנו, והיה רבנו הרצ"ה זצ"ל חוזר ומשנן דברים אלו.

מרב הרב קוק זצ"ל מלמד אותנו בספר אורות על עומק מעלתה של ארץ ישראל וכותב, "ארץ ישראל איננה קנין חיצוני לאומה, רק בתור אמצעי למטרה של ההתאגדות הכללית והחזקת קיומה החומרי או אפילו הרוחני". עניינה של ארץ ישראל אינו רק לשמש מקלט בטוח לאומה מפני אויביה, ואפילו היא לא רק אמצעי לקיום מצוות כאלה ואחרות, אלא, "היא חטיבה עצמאית קשורה בקשר חיים עם

חוסן נפשי

הרב זיו רוח

להגיב אחרת. רגש הכעס יכול להתרחב כל כך עד שדומה לאדם כי הפגיעה שהוא חש מקיפה את כל חללו של עולם. אך אפשר באותו אופן לבחור להתייחס לאירוע זה כאירוע פשוט שאין בו חשיבות יתרה. האוישה היתה יכולה לומר בינה לבין עצמה, בעלי איננו מושלם, וזה בסדר. אני יכולה לחיות עם העובדה שהוא איננו מלאך, וזה לא אסון גדול. לכל אחד יש חסרונות, ואני בוחרת במודע להתרכז במעלותיו. אשה את התגובה, ובהמשך הערב כשארצע מעט אומר לו שנפגעת. אני בטוחה שהוא יתבונן על הדברים ויתנצל. ודאי לא אמר בכונה לפגוע. גם אני אינני מושלמת והייתי שמחה שבעלי ילמד עלי זכות כשאצטרך לזה.

ככלל, כדאי לאדם ללמוד לחיות בעולם מתוך השלמה פנימית כי מסביבו חיים אנשים עם חסרונות, מורכבות ואופי שונה. לפעמים אנשים עושים טעויות, ולעיתים אינם רגישים לצער הזולת. כל עוד לא ירשם האדם עם כך, הוא ינסה לחנך או להוכיח את הסובבים ויהיה פגיע ומתוסכל. הוא עלול לשלם מחיר כבד בחוסן נפשו ולהתרגז הרבה. ודאי יש דברים שצריך למחות כנגדם אך אי אפשר למחות על כל דבר. יש דברים שאין ביכולתנו לשנות. אולם מעצמנו אנו יכולים לדרוש להתייחס באופן רוחני וסלחני לחסרונות הזולת.

המשך המאמר בעמוד 6

כווץ הרגשות השלייליים.

הכול. מלבד הפיוס הבעל נדרש להפרת נדרים מיידית: "וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהִתְרַשָּׁה לָהּ לֹא הֵינְיָ אֶתָּה וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְכָל אֲסֵר אֲשֶׁר אָסְרָהּ עַל נַפְשָׁהּ

יָקוּם. וְאִם הָפַר יָפַר אֶתָּה אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמָעוּ כָּל מוֹצָא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרָהּ וְלֹאֲסֵר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִשָּׁה הַפָּרָם וְהָיָה כִּסְלָחָהּ".

יש מקום להשתמש באירוע בדמיון זה בכלי מיוחד - כיווץ הרגשות השלייליים. זהו שורש גדול לחוסנו הנפשי של האדם, שיכול למנוע תגובה עוצמתית כל כך עם השלכות מרחיקות לכת. ביכולתו של האדם לבחור כמה חשיבות הוא רוצה לייחס למאורעות ולאנשים מסוימים, האם מרובה או מועטת. זו חכמה גדולה לדעת ממה צריך לבחור להתעלם. תוך כדי התעוררות רגש שלילי חזק אפשר בעבודה פנימית למזער את עוצמתו. הבעל בדוגמה שלעיל דיבר בצורה פוגעת, אך לאשתו היתה אפשרות

ישנם סוגים שונים של נדרים, נדרי זירוז, נדרי פרישות, נדרי הפלאה כגון נזירות, ונדרי חיוב כקרבנות. יש נדר מיוחד הנגדר בשעת כעס. לשם הדגמה: האישה הולכת לשוק, קונה מצרכים וסוחבת אותם בידיה לביתה. בהגיעה היא מקלפת וחוחכת את ירקות השדה הטריים, שופתת קדירה, מטבלת באהבה ומוסיפה עוף והכל מוכן לסעודה. והנה בעלה מגיע הביתה, מתיישב ליד שולחן האוכל הערוך ואישתו המסורה מגישה למשפחה בחיך את המרק החם והריחני. אך לדאבון נפשה תגובתו האומללה של הבעל היא: "ווי, ווי, איזה מלוח. נראה לי שאמא שפכה קילו מלח בסיר". האישה הפגועה, במרירות נפשה אומרת בכעס: "ככה אתה מעריך את כל מה שהשתדלתי עבורך? למטבח הזה אני יותר לא נכנסת לעולם, בנדר! אתה תלמד לבשל לעצמך!".

ננתח את המצב הרגשי המורכב של האישה בדוגמה. האישה פגועה כל כך שהיא מכניסה את עצמה להתחייבות שתערער בהכרח את שלום ביתה. כתב הפלא יועץ כי 'עתה מצויות רבות נשים נדרניות', יסוד הרגש חזק ודומיננטי אצל האישה והוא עשוי להוביל אותה בכעסה לנדור. אמנם עניין זה עשוי להיות מצוי גם אצל גברים ולא שייך דווקא לנשים. מ"מ, רגש הפגיעה המוצדק, מתרחב כל כך עד שנעשה אצל אותה אישה לחזות

דברי חכמים במדרש שלמדו מכפילות הציווי שבמלחמה זו יש היתר מיוחד להשחית את העצים ומקורות המים של האויבים. לדבריו, יש בדברי ה' עצה להתמודדות עם מצבים שבהם טעם החטא מהעבר מונע מהאדם שיקול דעת צלול:

"הכוונה בזה להקדים לשנוא המחטיאים גם להתעייב הערב והטוב הבא מהם... (במלחמת מדיין - העצים ומקורות המים) והוא על דרך אומרו (תהלים קל"ט) הלא משנאיך ה' אשנא פירוש משנאיך כאלו אמר משנאיך שגורמים לשנאת בחור בטוב..."

דברי "אור החיים" הקדוש נפלאים ומופלאים בעומקם הפסיכולוגי (להבנה מלאה מומלץ לעיין באריכות בדבריו במקור). הפער בין הציווי על מלחמת מדיין לביצוע נובע מהצורך בתהליך נפשי וחינוכי עמוק שעל עם ישראל להפנים. השלב הראשון הוא יצירת ריחוק נפשי מהגורמים הזרים והמרעילים שהסבו להם את הנפילה ("זאמר צרור לשון הווה פירוש יגבירו בהם השנאה עד גדר שיהיה נקבע בהם טבע הצרירות". רק לאחר הפנמת האיבה הזאת יוכלו לנקום בהם על הנזק הרוחני הנורא שהסבו להם).

ולענייננו, לא די בסימון מוצרי תרבות מזהמים, יש צורך לחנך גם לריחוק מנטלי עמוק מכל תוכן שלילי המזהם ומרעיל את הנשמה. שנאה לערכים זרים שמשניאים עלינו את ה' ומטמטמים - אוטמים את לבנו מערכי התורה וממגמתה (עי' יומא לט, א; 'מוסר אביך' א, ד). השנאה הזאת היא צדו השני של מטבע האהבה לערכי המוסר והקדושה. ממש כשם שצדה השני של הרחמנות הוא השנאה לאכזריות ולעדרות הלב, כך גם צדה השני של הצניעות הוא השנאה לגאווה ולזימה. "אוהבי ה' שנאו רע".

בעידן פלורליסטי 'מכיל' כשלנו, דברי 'אור החיים' הקדוש מהווים תריס חיוני בפני הפורענות: יש לחנך להפרדה בין טוב לרע. ההפרדה בין טוב לרע מאפשרת לנו להתחבר בכל לבנו אל הטוב ולהתרחק בכל לבנו מן הרע.

לקבלת דבר תורה יומי בשביל הנשמה מאת ליאור לביא נא לשלוח וואטסאפ למספר 0508529987

טכנית, שתמנע מאיתנו לכתחילה את ההגעה אליה?

מובן שאפשר לטעון שהכל שאלה של גיל, אך נדמה לי שהשאלה גדולה מהתשובה. הרי בסופו של דבר אנו מעוניינים להביא לכך שאנו וילדינו נוכל לבחור בחירה נבונה ללא התערבות של גורם כופה מבחוץ, ואם כך - האם הנגשת מידע מספיקה במבחן התוצאה? נדמה לי שלפרשיות שמלוות את החופש, יש משהו חשוב מאוד לספר לנו על האתגרים המתלווים לחופש הגדול.

אחת השאלות המסקרנות שעולות סביב פרשיות פנחס-מטות, היא שאלת הפער בין הפקודה לבין ביצוע מלחמת מדיין. בעוד הפקודה ניתנת בראשיתה של פרשת פנחס: "צִוְּרוּ אֶת הַמִּדְיָנִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם" (במדבר כה, יז).

הביצוע מופיע זמן רב לאחר מכן, בראשיתה של פרשת מטות. למעלה ממאה וחמישים פסוקים ממועד הציווי: "נָקַם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶת הַמִּדְיָנִים" (לא, ב). האיחור הזה הופך את מלחמת מדיין למלחמה הכי ארוכה מבחינת משך תיאורה בתורה, מה גם שבסימנה עוסקים עוד פסוקים רבים על הציוויים שנצטוו בעקבותיה. מה פשר הפער הזה בין הציווי לבין הביצוע ומה אנו יכולים ללמוד מהפרשה הזאת לחיינו כאן ועכשיו, בימי החופש הגדול?

אהבה ושלמה

תשובה עמוקה ויסודית לשאלה הזאת מופיעה בפירוש "אור החיים" הקדוש. רבי חיים בן עטר שואל את השאלה שהעלינו על הפער בין הציווי לצרור את המדיינים שמופיע בראש פרשת פנחס לבין ביצוע הנקמה מהם שמופיע בתחילת פרשת מטות. לדבריו, יש כאן ציווי מיוחד שנחלק לשני חלקים ("לצרור" ו"לנקום"), הנובע מאופי הנפילה שסובבו המדיינים לישראל. בנוסף, הוא עומד על

עד לא מזמן, סימון מוצרים היה טרנד חדש שתפקידו היה להסב את תשומת ליבנו לנזקים שאנו גורמים לעצמנו בצריכת מזון לא בריא. כיום כולם כבר מכירים: "סוכר בכמות גבוהה"; "נתרן בכמות גבוהה"; "שומן רווי בכמות גבוהה". נדמה לי שהסימון הפך כבר לכן בית על המדפים, וחלקנו אפילו מאלה שמעדיפים מבט בסימון ומנסים להבין מה כבר יכול להיות כל כך בעייתי בגבינה הצהובה תמימה למראה.

ההנחה הפשוטה שעומדת מאחורי הטרנד הזה היא שאם נשפר את הנגישות למידע - נשפיע על קבלת ההחלטות (כלכלה התנהגותית). אז במקום לקבוע בחוק באופן כפוי איסור לתכולת שומן מעל אחוז מסוים ובמקום לחייב כמות של ויטמינים וסיבים תזונתיים - בחרנו בחוק עקיף. החוק הנוכחי מחייב גילוי של ערכים תזונתיים מסוימים. היצרנים חופשיים לקבוע את הרכב המוצרים והצרכנים חופשיים לקנות גם מזון לא בריא - אבל המידע מופיע על האריזה של המוצר (רגולציה עקיפה).

לאחרונה תהיתי ביני לבין עצמי האם נוכל ליצור רגולציה ממשלתית דומה גם על מוצרי תרבות ולא רק על מוצרי מזון. לדוגמא: האם סרט או קליפ מוזיקלי ברמה נמוכה מאוד יוכל 'לזכות' לסימון האדום והלא מחמיא: "זבל בכמות גבוהה"? אם לא הצלחנו לקדם חקיקה לחסימת אתרים פורנוגרפיים, אולי נצליח לפחות לתת מידע נגיש לצרכן התועה.

האליציה לחופש הבחירה

המחשבה הזאת על איומים קיומיים פיזיים מול איומים קיומיים רוחניים רלוונטית במיוחד לימי החופש הגדול. אתגרי החופש מצייבים בפנינו ובפני ילדינו כל הזמן את שאלת טיב הרגולציה שאנו מעוניינים בה: האם מספיק להציג את המידע על הסכנות או שמוטב פשוט ליצור הגבלה, לעתים

הרב חגי לונדון

הירדן המזרחי רק 2 וחצי. אולם, אומרת הגמרא, בעבר הירדן המזרחי 'נפשי רוצחים' - יש הרבה רוצחים. כאשר אדם מפתח עמדת נפש חומרנית ואגואיסטית, עם הזמן הוא מפתח זלזול ברכוש של האחר, ועם הזמן גם זלזול בחיים של האחר, מה שמביא לגרימת מוות ברשלנות.

לקבלת דבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדון ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) למספר 0545753771; ניתן גם להזמין שייעורים והרצאות מהרב במספר הזה.

ערים לטפכם וגדרות לצאנכם' (שם לב, כד). אולם מכל מקום זוהי העמדה הנפשית שאיתה מתחילים בני גד ובני ראובן את ההתיישבות בארץ - עמדת נפש חומרנית שרואה ברכוש את העיקר. מכיוון שכך, בהמשך הפרשה, מצווים בני ישראל בחלוקת ערי מקלט לאחר כיבוש הארץ. ערי המקלט, מקום מפלטם של הרוצחים בשגגה, מחולקים ביחס של 3 ערי מקלט בעבר הירדן המזרחי ו3 בעבר הירדן המערבי. לכאורה זהו יחס לא פרופורציונלי - בעבר הירדן המערבי יושבים 9 וחצי שבטים ואילו בעבר

בסוף פרשת מטות אנו לומדים על פרשת בני גד ובני ראובן וחצי שבט המנשה. כאשר מתקרבים לארץ ישראל ישנם שניים וחצי שבטים שאינם מעוניינים להיכנס לעבר הירדן המערבי. הסיבה היא עקב הפוריות של חבל הארץ הזה. מעבר לבעייתיות של נטישת המערכה על ארץ ישראל, חז"ל גם שמים לב שהניסוח בו משתמשים בני גד ובני ראובן הוא ניסוח שמקדים את הרכוש לנפש: 'גדרות צאן למקננו פה וערים לטפנו' (במדבר לא טז). משה רבנו מתקן אותם ומבהיר את סדר העדיפות הנכון: 'בנו לכם

באיזו 'אמת' אלוקים חפץ?

האמת והאדם

כאשר הקב"ה רצה לברוא את האדם, מספר המדרש (ב"ר ח, ה), חלק ממלאכי השרת התנגדו: "אמר רבי סימון בשעה שבא הקב"ה לברוא את אדם הראשון, נעשו מלאכי השרת כיתנים כיתנים, וחבורות חבורות, מהם אומרים אל יברא, ומהם אומרים יברא". המלאכים שייצגו את ה'אמת' טענו "אל יברא שכולו שקרים". שהרי האדם לעיתים ממציא לעצמו 'אמת' כדי להצדיק את מעשיו וקורותיו. אם העולם בנוי מה'אמת', איך אפשר לברוא אדם שסוטה מה'אמת' והולך בדרך כזבים?

המדרש ממשיך ומספר "מה עשה הקב"ה? נטל אמת והשליכו לארץ הה"ד (=זה שכתוב) 'ותשלך אמת ארצה' (דניאל ח, יב). אך מדוע הגיב הקב"ה בדרך זו? למה הוא "נטל האמת והשליכו לארץ"? הרי לכאורה הטענה של ה'אמת' היא טענה נכונה, האדם באמת מלא בשקרים. אדם הראשון הסיר את האחריות מעל כתפיו והאשים את חוה. כשה' שאל את קין "אי הבל אחיך?", במקום להודות בפשעו, ניסה קין לברוח מאחריות ואמר "השומר אחי אנוכי". יש כאן טענה שראוי להתמודד עמה, מנקודת מבטה של האמת, איזה ערך יש לאדם אם הוא נוטה להגמיש את ה'אמת' לפי רצונותיו?

שני סוגי אמת

רבי נתן תלמידו של רבי נחמן משיב על השאלה באמצעות רעיון עמוק, הוא אומר שישנם שני סוגים של 'אמת'. יש 'אמת' הרסנית שרואה את עצמה כ'אמת' המוחלטת וכדרך היחידה השוללת כל דעה או השקפה השונה ממנה. אבל יש 'אמת' מתקנת ובונה המבינה שיש נקודות של אמת וטוב גם אצל אחרים ולא שוללת אותם. 'אמת' זו גדולה מספיק להכיל בתוכה את כל נקודות הטוב שקיימות, היא מאמינה שצריך לקבץ יחד את כל החלקים של ה'אמת' לקבלת התמונה הנכונה.

כאשר ה'אמת' התנגדה לבריאת האדם ואמרה שאין ערך לאדם כי הוא מלא בשקרים, זאת ה'אמת' ההרסנית, השוללת כל דבר שאינו מושלם ושלא בקו שלה. אך רבי נתן אומר שהקב"ה אינו חפץ ב'אמת' כזאת שמעדיפה להרוס במקום לבנות, לשלול במקום לראות את הטוב, ולכן הוא נטל את ה'אמת' והשליכה לארץ. לעומת זאת, רבי נתן אומר שהקב"ה חפץ ב'אמת' שנותנת מרחב לאחרים, ב'אמת' המסוגלת לחשוף את האור והטוב שבכל דבר. "אך השם יתברך אינו חפץ באמת כזה, והשליכו מעל פניו וזרקו לארץ, כי השם יתברך חפץ באמת כזה שהוא לקרב ולא לרחק, כי דיקא בעולם כזה שהוא מלא שקרים, כשאחד מתגבר וזוכה לנקודת האמת זה יקר אצל השם יתברך מאוד יותר מהכל" (לקוטי הלכות, רביה ה').

ומדוע הקב"ה השליך את ה'אמת' דווקא לארץ?

ייתכן שהתשובה היא שה'אמת' הייתה בשמים, מנותקת מהמציאות, היא העדיפה להישאר בתור אידיאה ולא להתלכלך בחיי המעשה. ולכן הקב"ה נטל את ה'אמת' והשליכה לארץ, למען דעת שה'אמת' אינה נמצאת רק בשמים בתור מציאות רוחנית אבסטרקטית, אלא היא נמצאת בכל מקום, גם בארץ. הקב"ה חפץ ב'אמת' כזאת המסוגלת להעלות מן הארץ את נקודות הטוב והאור, ולכן נאמר "אמת מארץ תצמוח", ה'אמת' צומחת דווקא מהארץ.

מחלוקות

רבי נתן מזהיר מפני 'אמת' קיצונית השוללת דעות שונות: "ומזה נשתלשל מה שלפעמים חולק אחד על חברו ומרחקו ביותר, מחמת שנדמה לו על פי ה'אמת' שלו שחברו נוטה מדרך ה'אמת', שמוזה באים כל המחלוקות שבעולם". המסר הוא ש'אמת' כזאת השוללת אחרים, אינה 'אמת' רצויה. לא חייבים להסכים עם דברי הזולת, אך המחלוקת לא מתירה להרחיק את החבר או לפגוע בו.

רבי יהונתן אייבשיץ כותב שמבחינת ה'לקמוס' לדעת אם המחלוקת לשם שמים היא, אם החולקים יודעים לאהוב ולכבד האחד את זולתו למרות חילוקי

סדרת

'האמת והשלום'

נתן קוטלר

הדעות: "בזאת יודע אי המחולקים ובעלי ריבות הם זולת הדבר שנחלקו בו ומנגדים זה לזה הם אוהבים גמורים בלב ונפש, זהו אות שמחלוקתם לשם שמים. אבל אם הם אויבים ונוטרים שנאה זה לזה על ידי מחלוקת, זהו שלא לשם שמים" (יערות דבש ח"ב).

המהר"ל מפראג מלמדנו שהאמת אינה רשאית לפגום בשלום: "האמת והשלום אהבו. פירושו: לאהוב האמת הוא דבר ראוי, אך שיהיה השלום עם האמת ולא ידחה האמת את השלום" (חידושי אגדות יבמות י"ד, ב).

ותהי האמת נעדרת

יש להבחנה הזאת בין שני סוגי ה'אמת' משמעות מיוחדת בתקופה שבה אנו חיים. במסכת סנהדרין (צז, א) נאמר ש'עקבתא דמשיחא' תתאפיין בסימפטומים שונים, ואחד מהם הוא "והאמת נעדרת. שנאמר (ישעיהו נ"ט) 'ותהי האמת נעדרת'. מאי ותהי האמת נעדרת? אמרי דבי רב: מלמד שנעשית עדרים עדרים והולכת לה". אין הכוונה שלא תהיה 'אמת' בכלל, אלא שה'אמת' תהיה מחולקת לעדרים. אין קבוצה אחת היכולה לטעון שכל ה'אמת' נמצאת רק אצלה, אלא שחלק מה'אמת' נמצאת בכל קבוצה וקבוצה. הרב קוק מדרך אותנו שאם רצוננו להגיע ל'אמת', חייבת כל קבוצה ללמוד מהטוב שבשאר הקבוצות. "נתוודע איש אל אחיו בשם ישראל הכללי, לא בשם מפלגתי ומחנתי. נדע שיש לנו בכל מחנה הרבה מה לתקן ומה לקבל מהאור והטוב זה לזה" (הרב קוק, מאמרי הראיה 'מסע המחנות').

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

הכנה
לשלח באב
במדרשת מכון אורה

יום שני ג' אב | כנפי נשרים 3

בתוכנית:

הרב יהושע וידר	13:45	הרב מאיר טויבר	10:00
הרב אריה מרזר	15:00	הרב אייל ווד	11:00
פעילות הכרות	16:00	הרבנית גאולה ניסים	12:00
לבנות מחזור תשפ"ב		הרב דב ביגון שליטא	12:45

הכניסה חופשית..

לפרטים נוספים: שירה פריגר 0524337331

ההרשמה לתוכנית אלול ולתוכנית השנתית נסגרת, מהרי להירשם.

לדוגמא: "האם את טרודה במשהו היום? כך אני מרגיש אותך". כך מכירים יותר זא"ז, נפתחים הלבבות, נוצרת הבנה, הכלה וחמלה, גם לקשיים ולחסרונות ו"איש את אחיו יעזורו...".

ד. תוכן משפטיים רגשי - עיקר העיקרים בקשר הזוגי, הוא הצורך של כל אחד שהשני יראה אותו, יתייחס אליו. **במשפטים רגשיים, יש מיקוד ותשומת לב:** "אני רואה אותך" ו"מה אני מרגיש/ה כלפיך בעקבות כך". לדוגמא: "אני רואה שהיה לך טוב בעבודה. זה נכון?" או: "אני מעריכה את המאמץ והרצון שלך שנצא ביחד...". בנוסף, יש גם מחמאות ספציפיות כגון: "את מתאימה כל כך יפה את הבגדים...". "כשאתה מתעניין בי, יש לי הערכה כלפיך ומרגישה את החיבור בינינו". תוכן משפטיים רגשי כזה מותר בין איש ואשה נשואים בלבד, וזה מה שבעיקר מייחד את התקשורת הזוגית משאר סגנונות תקשורת.

תקשורת טכנית לניהול ה"עסק" המשפחתי, מחויבת המציאות. אך חשוב לזכור תמיד שהעסק המשפחתי נוצר ע"י בני הזוג, כדי לחבר ביניהם, להגדיל את אהבתם ולבנות מתוך כך את הדור הבא אחריהם. לכן, **התקשורת העסקית במשפחה, היא אמצעי שמחבר ביניהם. לכן נשים לב כשמדברים על דברים טכניים שאנחנו מדברים עם מי שיקר מאד לליבנו ושמתוך כך יוצרים את התקשורת הזוגית המאחדת אותנו.**

הערך העצמי ולא להירתע ממנו ובעלה ילמד לרכך את סגנונו כלפיה.

בתקשורת זוגית קיימים כמה מרכיבים:

א. "דע לפני מי אתה עומד" - אתם רוצים לדבר זה עם זה, זכרו שאתם חברים ובני ברית. כמו שנאמר: "כי היא חברתך ואשת בריתך" (מלאכי ב, יד). תרגישו שאתם שני חצאים של שלם אחד, וכיוון שכך, דברו מתוך כבוד והערכה על היותכם נבראים בצלם אלוהים, על הטוב הנגלה והנסתר שקיים בכם. כל יחס שתתייחסו לשני, מעיד על היחס לעצמכם.

כשבעלך מגיע הביתה ואת בשיחת טלפון עם חברה, כמה נחמד יהיה לו לשמוע שאת מסיימת את השיחה, כי הוא הגיע ואת מחכה לו. כשאתה עדיין בדרך, תתקשר להתעניין בה, עוד לפני שאתה מגיע הביתה. כאשר תיכנס הביתה ושניכם תאירו פנים זל"ז ותבטאו את הכרת הטוב, על ההשקעה של כל אחד בעשייה בבית ובעבודה, עם כל העייפות והקשיים, תרגישו מחוברים ואוהבים.

ב. שפת דיבור שונה - חשוב לשים לב שכאשר מדברים עם בן הזוג, מדברים בשפה שונה בתכלית מהשפה שמדברים בחברה. זו שפה רגשית, מכבדת, אוהבת, שואלת ומתעניינת... זו שפה מורכבת, מפני שלכל אחד יש סגנון וטון שונה. הידיעה שלכל אחד יש יכולת ביטוי שונה, תאפשר להקשיב ולברר, אם השפה של האחד ברורה למשנהו.

ג. גילויי לבבות - בתקשורת הזוגית מקשיבים לא רק למה שנאמר, אלא גם לאיך נאמרים המשפטים. בשפה הזוגית, מבררים מהם הרגשות הנסתרים ושאינם מדוברים שגורמים לתגובות הגלויות.

כפי שכבר קראנו, התקשורת בכלל מבטאת את מערכות היחסים בין בני אדם. הטון והסגנון, מבטאים את האישיות והכוונות של המדבר. הגישה המערבית הטמיעה בחברה תקשורת אינטרסנטית. כשמדובר בעסקים, האינטרס ברור לשני הצדדים: מטרת העסק שיהיה רווח אישי. אך לתקשורת רוחנית כזאת, אין מקום בקרב בני זוג. חשוב שיהיו להם גישות רעיוניות ומעשיות משותפות ושניהם יהיו מכוונים למטרות שהסכימו עליהן. **כל אחד מחויב לדאוג למילוי העצמי ולאהבה עצמית, כדי שיהיה כלי מלא ויהיה לו מה לתרום מעצמו לבן הזוג. הנתינה מתוך אהבה עצמית ואהבת בן הזוג, תאפשר את יצירת הגישות המשותפות.**

בכל אחד מבני הזוג קיים בד"כ סגנון וטון שונה **שמובנה באישיות.** מתוך כך, עלולה להיווצר "התנגשות" תקשורתית ונוצרות מריבות, במקום שהתקשורת תקשר ביניהם. לדוגמא: רונית פנתה אלי בכאב שבעלה מתקף אותה כל הזמן והיא מוצאת את עצמה מתגוננת, על לא עוול בכפה. היא הוסיפה שהוא מוסיף חטא על פשע בכך שהוא מכחיש את התקפותיו. "הוא מדבר אלי בטון תקיף ובסגנון קשה. עם כולם הוא מדבר כך. אני מוצאת את עצמי פוחדת מההתקפות שלו כלפי...". בשיחה עם בעלה, התברר שזה סגנון הדיבור שהורגל בו והוא לא מתכוון להתקף. הוא גם נעלב מהאשמותיה: "למה שאתקף אותה... אני אוהב אותה". רונית חווה אותו מתקף, בעוד שסגנון הדיבור שלה מרצה, עקב חוסר ערך עצמי, ולכן היא מפרשת אותו כמתקף. ה"התנגשות" בין הסגנונות ההפוכים, תאלץ את רונית לפתח את

המשך המאמר של הרב זיו רוח מעמוד 3

טכניקה זו של 'כיווץ הרגשות השליליים'² וכן של הרחבת הרגשות החיוביים דורשת עבודה פנימית של התבוננות. עבודה זו נותנת פירותיה בתחומים רבים, זוהי בחירה מושכלת לתת משקל לכל נושא לא באופן אוטומטי אלא בדרך התבוננות. בדרך זו אדם יכול לנצח בינו לבין עצמו את הפרפקציוניזם. הוא מגיב בנחת לכישלונותיו, ולעובדה שיש תחומים שבהם איננו ניחן בכישרון פנומנלי. בדרך זו גם לא תשבר רוחו מביקורת. הוא יבחר בעצמו כמה משקל לתת לדברי המבק. הוא יבחר בעצמו כמה חשיבות להקנות לידיעה מצערת בחדשות. בלי מודעות ליכולת הבחירה, רגשות שליליים עלולים להביא את האדם לאיבוד שליטה, לכעס, לנקמה, לייאוש ולאובדן מנוחת הנפש. אך עם מודעות, רגשות אלו יעשו חומר לעבודה פנימית מלאת סיפוק של איזון והתקרבות אל ה'.

1. סימן רמה 2. ע"ע גם זו מתנה - ד"ר מרים אדהאן 120

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדבקות מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לרשותו חומר מיוחד של כל בתי הכנסת כולל רשימת נאמני הפצה מוקדמת לפי קהל היעד

הפקות מיוחדות:
 עיצוב, קדם דפוס ודפוס איסוף ועיטוף מוצרים בניילון לפי הזמנה, הידוק בסיכות הכנסת אינטרטיים לעלונים

לפרטים:
 052-8908518 יוסי
 b0528908518@gmail.com

בית מקדש יפה

יש האומרים טוב לנו, למה לנו בית מקדש?
 יש האומרים בית בָּנוּנוּ, מה יוסיף לנו בית חדש?
 יש האומרים רוח בָּנוּנוּ, למה צריך עבודת קִרְבָּנוֹת?
 יש האומרים עבודה רַבָּה לָנוּ, ומה נַעֲשֶׂה אִי, בְּהִבָּנוֹת? ...

וְיֵשׁ אֲנִישֵׁי רִצְיוֹנָל חֲסִדֵי חֲזוֹן
 וְיֵשׁ מִיֹּאשִׁים שְׂאֵבֵדוֹ אֲמוּנָה
 שֶׁהֵרִי חֲלָפוֹ כָּבֵד אֱלֹהִים שָׁנָה...
 וְיֵשׁ אֲנִישֵׁי אֲמוּנָה חֲסִדֵי כָּל דְּמִיוֹן
 שְׂאֵינֵם מְצִינִים בְּעֵלִיל אֶת הוֹד הַתְּמוּנָה...

הָעֵל כָּל אֵלָה לֹא נִבְּקָה?
 הָעֵל חֲטָא אֵי הָרָצוֹן לֹא נָפָה?
 הָעֵל חַיִּים שְׁלֵמִים לֹא נִתְחַנֵּן, שְׁנִיזָקָה?
 הָעֵל הַהִבְטָחָה הָאֱלֹקִית נִוְתֵר, לֹא עוֹד נִחְפָּה?

שְׁהִי -
 הָרָצוֹן לְבָדוֹ הוּא עֵצֶם חַיִּינוּ
 הַהִשְׁתַּקְּקוֹת לְבָדָה מִחִיָּה אֶת נִפְשֵׁנוּ
 עֲצֻמַּת הַכְּמִיָּה הִיא תוֹלִיד אֶת מִשְׁיַחֲנוּ
 תְּחִלָּתִי הַכֶּסֶף תִּבְנֶה אֶת בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ

הוּא אֲבִינוּ, אֲנוּ בָּנֶיהָ, רַחֲמֵנוּ כָּאָב!
 הוֹצִיאֵנוּ מִן הַמְּצָרִים אֶל הַמְּרֻחָב
 וְלִשְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה נִזְכָּה בְּתִשְׁעָה-בָּאָב
 עַת תִּבְנֶה אֶת בֵּיתְךָ שְׁחָרָב ...

מאירי

עלון ערוץ מאירי להורים ולילדים
כרשת מנות-מסעי השכ"א

- למה אין בספומט בחללי? כי אין שם כוח משיכה...
- למה הפרח הולך לרופא שניניים? כי הוא צריך לעשות טיפול שורש...
- מה אמר המחוג הגדול למחוג הקטן? תוך שעה אני אצלך...

פרשה מאירה

סוף מעשה במחשבה תחלה

בפרשת מסעי התורה מצוה על ערי המקלט. ערי המקלט נועדו להיות מקום מבטחים למי שבטעות הרג אדם אחר מִיִּשְׂרָאֵל. עליו לברוח במהירות לעיר המקלט ושם אסור לפגוע בו.

למרות שעיר המקלט נועדה להצלת ההורג בשגגה, חכמינו מלמדים אותנו שהיא גם נחשבת לו ככפרה. הגלות הזו שהוא גולה מביתו לעיר המקלט ושוהה בה במשך זמן, מכפרת לו על עוון ההריגה בשגגה. היא נחשבת קצת כמו ענש.

מדוע הוא זקוק לכפרה ולענש, הרי הוא הרג בשוגג וללא כוונה? על מה מענישים אותו?

מכאן אנחנו לומדים דבר מאוד חשוב. אם אנחנו נהיה מספיק זהירים במעשים שלנו ונשמרים מלפגוע בחבר או בכל אדם, אז כנראה לא נפגע באחרים גם בשוגג. כאשר אדם לא רגיל לחשב על מעשיו כראוי, הוא מתגלגל לפגיעה באחרים - גם אם לא בכונה. מי שהרג בשגגה, יתכן שהוא לא רגיל להזהר במעשיו ולכן קרה לו הדבר הזה, ועל כך הוא זקוק לכפרה.

בואו כלנו נקיים "סוף מעשה במחשבה תחלה" ונחשוב על מעשינו, ונכה לא נפגע בחברים ונרבה שלום ואיחוד.

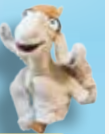

שאלות בפרשה

1. מי יכול להפר נדרים של אישה?
2. במי נלחמו ישראל, בסוף ימיו של משה רבנו?
3. אילו הלכות נלמדו אחרי המלחמה והבאת השלל?
4. מה ביקשו בני ראובן וגד ממשה רבנו ומדוע?
5. ממה חשש משה רבנו, כאשר הם דיברו איתו?
6. מה היתה ההתחייבות של בני ראובן וגד למשה?
7. איזה חצי-שבט הצטרף לבני ראובן וגד?
8. על מה התלוננו בני יוסף לפני משה ומה היה הפתרון?

חידת חדגא:

השתיים ביחד, הן יותר מהארוכה ביותר! הסבירו.

חידת פולקע:

איזה "כן" נאמר על הטענה שבאה על ה"כן"?

מצאו 7 הבדלים!

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך הפרשה!

3	2	1
		12,000
6	5	4
		%
9	8	7
$2+1/2$		

מגילת דוד 105

הרב שלמה אבינר

אוריה החתי

הוא יושב אצלי יום-יומים, אכל אצלי וישן עם אנשי, ולא הלך לביתו¹.

כך חשבת. אשתו לא חשבה לו. הוא לא מעניין לפגוש אותה ולשפוח אותה. לגמרי לא מתחס אליה.

בנוסף, הוא הכר פקדה, והמסר לבן דונו ענש מות².

אחשוב איך לעשות זאת באופן הטוב ביותר.

- אני שומח לשמוע. אתה קבלת חפשה לכספה ימים, אתה חייב לנוח ולאגר כוחות להקשר הלחימה. לך עכשו לביתך ורחץ רגליך³.

- אדוני הפלך, שלחת את אוריה לביתו, והוא הכר את פקדתך, הוא הצטרך לעבדי הפלך אשר בפתח הארמון. נגשתי אל אוריה.

- אתה באת מרחוק, מדוע לא הלכת אל אשתך, לביתך?⁴

- חברי לוחמים עכשו, זה לא הזמן לבוא לביתי ולהפגש עם אשתי.

- אם כן, חזור לשדה הקרב היום או מחר.

אוריה החתי גנב את בת שבע, שהייתה מיעדת לי משושת ימי בראשית. ב"ה מצאתי אותה, ואוכל לבנות אתה את משפחת הפלוקה עד סוף כל הדורות.

אוריה יצא לקרב ונתן לה גט מלחמה, היא גרושה, ואני יכל להתחתן אתה עתה.

- שלום הפלך דוד, אני אוריה החתי, כתבת ליואב ראש הצבא שאתה רוצה לפגוש אותי.

- נכון, אוריה. מה שלום יואב, ומה שלום הצבא שלנו?

- כלם בסדר, הפלך.

1. שמואל ב יא ו-ח.

2. שם ט-ג.

3. רמב"ם הלכות מלכים פרק ג.

האדם הכואב תמיד על עוונותיו ועוונות העולם, צריך הוא תמיד למחול ולסלוח לעצמו ולעולם כולו, ובזה הוא ממשיך סליחה ואור חסד על ההויה כולה, ומשמח את המקום ומשמח את הבריות. ובתחילה צריך למחול לעצמו, ואחר כך הוא ממשיך מחילה כללית על הכל, וכל הקרוב קרוב קודם, על ענפי שורשיו, מצד הנשמה, ועל משפחתו, אוהביו, אומתו, דורו, עולמו וכל העולמים... (ערפלי טוהר, נג)

הרב שלמה אבינר

איזו ממשלה היינו רוצים

לא מדינת כל אזרחיה, לא אגודה שיתופית טכנית כללית ארגונית, אלא באמת מדינה יהודית.

של האומה, ובוחרת רבנים קדושים וחכמים ולא רבנים חייכנים ומכילים. במילה אחת, אנו חולמים על מדינה יהודית,

אנו שמחים שיש לנו מדינה וממשלה, אבל היינו יותר שמחים בממשלה מסוג אחר -

ממשלה המחזקת את המשפחה הנורמלית והמאושרת של אבא ואמא, ולא כל מיני סטייה.

ממשלה הקובעת את השבת לנכס לאומי, ליום של שקט ושלווה לכל האומה, ליום נשמה, ולא ליום קניינים, מרכולים ותחבורה.

ממשלה שמקדשת נישואים על ידי חופה וקידושין כבכל הדורות, ולא במיני הסכמים יבשים.

ממשלה שמחזקת כלכלית אחים יהודים ולא ערבים מחבלים, או עוינים או תומכים בעוינים.

ממשלה, שדואגת באמת לעניים, החיים לצערנו במחסור ואפילו ברעב.

ממשלה עם שרים וסגני שרים יהודים.

ממשלה לא מנופחת ב-28 שרים + 6 סגני שרים, אלא כמו בשווייץ, בערך עשרה.

ממשלה שבה הסכמים קואליציונים לא היו סודיים עד הרגע האחרון.

ממשלה שבה כולם עושים באמת לשם שמים, ולא לשם כסאות, מוכרי כסאות, קוני כסאות, גונבי כסאות, מרמים בוחרים לשם כסאות, ובוחרים השתייכות על פי "כמה זה עולה אצלכם כסא", עד כי לנו, העם, קשה לסמוך עליהם, ואנו מתגעגעים ליהונתן בן שאול, שוויתר על הכסא למען דוד.

ממשלה שאוהבת את הרבנות הראשית לישראל, מקשיבה בענווה להנהגה הרוחנית

תומר דבורה

פירוש בהיר ומעמיק על ספר תומר דבורה לרבי משה קורדובירו (הרמ"ק). נלקט ונערך על ידי הרב אהרן קליינשפיץ מתוך שיעורי הרב שלמה אבינר.

344 עמ', כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים